

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 listopada 2016 roku numer 415/16 Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił, iż A. K. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. od dnia 1 marca 2016 roku.

Decyzja została wydana na podstawie art.83 ust.1 punkt 1, art.68 ust.1 punkt 1a, art.6 ust.1 punkt 1, art.11 ust.1, art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku, poz.121 ze zm.) oraz art.83§1 k.c. w zw. z art.300 k.p.

Zdaniem organu rentowego umowa o pracę zawarta przez A. K. z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. jest pozorna, gdyż została zawarta jedynie w celu uzyskania przez ubezpieczonego dodatkowego tytułu do ubezpieczeń i skorzystania z wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił, że przed zawarciem umowy o pracę ubezpieczony nie miał tytułu do ubezpieczenia chorobowego a zgłoszenie do ubezpieczenia chorobowego nastąpiło w krótkim czasie przed zdarzeniem powodującym wypłatę świadczeń w związku z niezdolnością do pracy. W okresie nieobecności ubezpieczonego płatnik nie zatrudnił innej osoby na jego stanowisko, co oznacza, że płatnik nie miał realnej potrzeby zatrudnienia pracownika. Wątpliwości organu rentowego co do możliwości wykonywania pracy w pełnym wymiarze czasu pracy wzbudziło jednoczesne prowadzenie przez ubezpieczonego działalności gospodarczej.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony A. K., wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie, że od 1 marca 2016 roku podlega ubezpieczeniom społecznym jako pracownik (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. z podstawą wymiaru składek w wysokości 3.500 zł. Wniósł również o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu odwołania podał, iż od 1 marca 2016 roku faktycznie wykonywał pracę na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.. Zajmował się obsługą klientów, weryfikował dokumenty, prowadził rozmowy telefoniczne, pomagał przy kontrolach ZUS, Państwowej Inspekcji Pracy i Urzędu Skarbowego. Wykonywał polecenia E. S. i M. S., a wykonując pracę współpracował z I. B. (1).

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. przyłączyła się do odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony A. K. od 12 czerwca 2014 roku prowadził działalność gospodarczą, której przedmiotem była inna działalność wspomagająca usługi finansowe, z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych.

Działalność ta została wykreślona z ewidencji w dniu 30 lipca 2016 roku.

(wydruk z (...) k.163 akt ZUS)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. zajmuje się głównie działalnością rachunkowo – księgową i doradztwem podatkowym.

Prezesem zarządu spółki jest M. S. a prokurentem E. S..

(odpis z KRS – k.154-149 akt ZUS)

W okresie od 17 grudnia 2010 roku do 31 sierpnia 2015 roku ubezpieczony był zatrudniony w (...) Finanse spółce akcyjnej w W. jako doradca klienta, starszy specjalista do spraw procesowania dokumentacji, a ostatnio jako specjalista do spraw dokumentacji ubezpieczeniowej w wymiarze 1/32 etatu.

(świadczenie pracy – k.129 akt ZUS)

Prezes zarządu zainteresowanej spółki (...) nie zajmuje się zatrudnianiem pracowników, decyzje w tym zakresie podejmuje prokurent E. S..

(zeznania M. S. min.00:12:51-00:30:50 protokół rozprawy z dnia 23.08.2017 r.)

W lutym 2016 roku zainteresowana spółka poszukiwała pracownika do pomocy przy obsłudze klientów. E. S. zaproponowała pracę ubezpieczonemu, który przyszedł do biura spółki w celu rozliczenia deklaracji podatkowej.

(zeznania świadka E. S. min.00:42:53-01:23:24 protokół rozprawy z 24.04.2017 r.)

W dniu 26 lutego 2016 roku ubezpieczony otrzymał zaświadczenie o braku przeciwwskazań do pracy w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na stanowisku specjalisty do spraw kadrowych.

(zaświadczenie – k.128 akt ZUS)

W dniu 1 marca 2016 roku ubezpieczony i zainteresowana zawarli umowę o pracę na czas nieokreślony. Ubezpieczony został zatrudniony na stanowisku doradcy do spraw obsługi klienta, w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem 3.500 zł. Strony uzgodniły, iż ubezpieczony będzie wykonywał pracę w siedzibie spółki w Ł. przy ul. (...).

(umowa – k.126 akt ZUS)

W dniu 1 marca 2016 roku ubezpieczony odbył szkolenie bhp wstępne i stanowiskowe.

(karta szkolenia – k.125 akt ZUS)

Dobowa norma czasu pracy dla ubezpieczonego wynosiła 8 godzin, a tygodniowa 40 godzin.

(informacja – k.122 akt ZUS)

Do zakresu obowiązków ubezpieczonego należało:

- obsługa nowo zarejestrowanych kont klientów, weryfikacja poprawności danych kont, tworzenie raportów,
- obsługa skrzynki mailowej,
- rozwiązywanie problemów zgłaszanych przez klientów związanych z prowadzeniem dokumentacji,
- utrzymywanie długotrwałych relacji z klientem,
- sprawdzanie poprawności danych,
- tworzenie bazy danych,
- poszukiwanie nowych klientów.

(zakres obowiązków – k.116 akt ZUS)

Ubezpieczony podpisywał listę obecności. Otrzymanie wynagrodzenia gotówką potwierdzał podpisując listę płac.

(lista obecności – k.107-105 akt ZUS, listy płac – k.91-95 akt ZUS)

Ubezpieczony pomagał I. B. (2) przy przygotowaniu dokumentów, ich archiwizacji, w kserowaniu dokumentów, w prowadzeniu kont klientów, układał faktury, wprowadzał je do programu komputerowego. Ubezpieczony odbierał telefony, kontaktował się z klientami, odbierał dokumenty od klientów.

Ubezpieczony pracował codziennie od godziny 8:00 do godziny 16.00. W pracy wykonywał polecenia prokurenta E. S..

(zeznania ubezpieczonego min.00:05:48-00:24:44 protokołu rozprawy z 24.04.2017 r. w zw. z min.00:05:26 protokół rozprawy z dnia 23.08.2017 r., zeznania świadków: I. B. (2) min.00:27:56-00:35:09, E. S. min.00:42:53-01:23:24, P. C. (1) min.00:35:09-00:38:59, J. K. min.00:38:38-00:42:53 protokół rozprawy z dnia 24.04.2017 r., zeznania M. S. min.00:12:51-00:30:50 protokół rozprawy z dnia 23.08.2017 r.)

W okresie od 2 do 3 czerwca 2016 roku ubezpieczony korzystał z urlopu wypoczynkowego.

(wniosek – k.109 akt ZUS)

W dniu 7 czerwca 2016 roku ubezpieczony udał się do lekarza POZ z powodu urazu skrętnego prawego kolana, którego doznał w dniu 3 czerwca 2016 roku. Zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy zostało wystawione za okres od 4 czerwca 2016 roku do 17 czerwca 2016 roku i następnie było kontynuowane. W okresie od 2 do 5 sierpnia 2016 roku ubezpieczony był hospitalizowany z powodu uszkodzenia stawu kolanowego prawego. W dniu 3 sierpnia 2016 roku został poddany zabiegowi artroskopii stawu kolanowego prawego.

(dokumentacja medyczna – k.5-6, karta informacyjna – k.68)

Po wyczerpaniu okresu zasiłkowego ubezpieczony przebywa na urlopie bezpłatnym.

(zeznania ubezpieczonego min.00:05:26-00:12:51 protokół rozprawy z dnia 23.08.2017 r.)

Ubezpieczony leczył się z powodu bólu kolana prawego już w 2015 roku i z tego powodu w okresie od 29 czerwca 2015 roku do 31 lipca 2015 roku był niezdolny do pracy.

(dokumentacja medyczna – k.60-61 odwrot)

W okresie od czerwca 2015 roku do marca 2016 roku ubezpieczony nie pobierał zasiłku chorobowego.

(pismo ZUS – k.182)

W okresie nieobecności ubezpieczonego w pracy jego obowiązki wykonywała I. B. (2) oraz E. S..

(zeznania świadków: I. B. (2) min.00:27:56-00:35:09 i E. S. min.00:42:53-01:23:24 protokół rozprawy z dnia 24.04.2017 r.)

W 2015 roku zainteresowana spółka osiągnęła zysk netto w wysokości 1.642,25 zł a w 2016 roku 3.058 zł.

(rachunek zysków i strat – k.75)

Zainteresowana spółka zatrudniała w 2016 roku:

- G. F. na podstawie umowy o pracę na stanowisku gońca w pełnym wymiarze czasu pracy od 10 sierpnia 2015 roku za wynagrodzeniem 1.750 zł, a od 2 maja 2017 roku w wymiarze ¼ etatu za wynagrodzeniem 500 zł;
- I. B. (2) od 24 lutego 2016 roku na stanowisku specjalisty do spraw obsługi sekretariatu za wynagrodzeniem 1.850 zł, w pełnym wymiarze czasu pracy.

(umowa o pracę – k.85, aneks do umowy o pracę k.84, umowa o pracę z I. B. (2) – k.179, k.180)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z ww. dokumentów, których autentyczności strony nie kwestionowały.

Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego co do okoliczności wykonywania pracy na rzecz zainteresowanej spółki. Zeznania te znajdują potwierdzenie w innych dowodach – nie tylko w postaci dowodów z dokumentów (takich jak: umowa o pracę, listy obecności, listy płac, zakres obowiązków), ale także w dowodach z zeznań świadków I. B. (2), E. S., P. C. (2), J. K. i zeznaniach prezesa zarządu zainteresowanej M. S.. Zeznania te są jasne i logiczne. Jedyna niespójność w zeznaniach świadków E. S., I. B. (2) i ubezpieczonego dotyczy czasu pracy ubezpieczonego. Świadek E. S. zeznała bowiem, iż ubezpieczony pracował w godzinach od 8:00 do 15:00 lub od 9:00 do 16:00, natomiast ubezpieczony i I. B. (2) zeznali, że praca była wykonywana w godzinach od 8:00 do 16:00. Taki czas pracy jest wskazywany na listach obecności nie tylko ubezpieczonego, ale także I. B. (2). Niespójność w zeznaniach świadków dotyczy tylko tej części zeznań i w ocenie Sądu nie ma istotnego znaczenia dla oceny czy ubezpieczony wykonywał pracę na podstawie umowy o pracę. Wykonywanie pracy przez ubezpieczonego potwierdzają świadkowie P. C. (2) i J. K., klienci zainteresowanej spółki. Świadczyli widzieli ubezpieczonego w biurze spółki, widzieli jak wykonywał pracę, zostawiali mu dokumenty, zdarzało się, że ubezpieczony proponował świadkom kawę, gdy oni czekali na E. S.. Świadczyli P. C. (2) i J. K. są osobami obcymi dla stron, nie mają żadnego interesu, by zeznawać na korzyść ubezpieczonego, ani zainteresowanej spółki.

Przedstawiciel zainteresowanej spółki (...) nie ma szczegółowej wiedzy o wykonywaniu przez ubezpieczonego pracy i jego szczegółowych obowiązkach, bowiem sprawami zatrudnienia zajmowała się prokurent E. S., a on sam był w biurze spółki 2 razy w tygodniu. M. S. miał wiedzę o zatrudnieniu ubezpieczonego, które było spowodowane zwiększoną ilością pracy w spółce.

Sąd pominął zeznania świadka S. J., bowiem dotyczą one okoliczności wypadku jakiemu uległ ubezpieczony w dniu 3 czerwca 2016 roku w czasie wolnym od pracy i tym samym nie mają istotnego znaczenia w niniejszym postępowaniu.

Sąd pominął umowy zawarte przez zainteresowaną z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. oraz z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. z dnia 4 kwietnia 2016 roku, których przedmiotem jest prowadzenie ewidencji księgowej, sporządzanie rocznego sprawozdania finansowego, prowadzenie spraw kadrowo-płacowych, albowiem z treści tych umów ani z innych dowodów zaferowanych przez ubezpieczonego nie wynika, by współpracował przy ich zawarciu, ani by pozyskał tego klienta dla zainteresowanej spółki.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 punkt 1, art.8 ust.1 i art.11 ust.1 i art.12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.963 ze zm.) pracownicy, to jest osoby pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Definicja pracownika na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych została zawarta w przepisie art.8 ust.1 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który stanowi, iż za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Pojęcie stosunku pracy, o jakim mowa w art.8 ust.1 ww. ustawy jest równoznaczne z pojęciem stosunku pracy definiowanym przez art.22 k.p. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2005 roku, I UK 296/04, OSNP 2006/9-10/157).

Stosownie do treści art.22§1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia z dnia 17 stycznia 2006 roku III AUa 433/2005, Legalis nr 88987).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że podleganie pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu jest uwarunkowane nie tyle samym faktem zawarcia umowy o pracę i opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ale legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy. Sam bowiem fakt, że oświadczenia stron umowy o pracę zawierają określone w art.22 k.p. formalne elementy umowy o pracę nie oznacza, że umowa taka jest ważna. Jeżeli bowiem strony umowy o pracę przy składaniu oświadczeń woli mają świadomość tego, że osoba określona w umowie o pracę, jako pracownik pracy świadczyć nie będzie, a osoba wskazana, jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy i do podjęcia i wykonywania pracy nie doszło, a jedynym celem umowy było umożliwienie skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, to umowę taką uważa się za zawartą dla pozorów - art.83§1 k.c. Umowa taka nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2008 roku II UK 148/07, Lex nr 846577; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 roku II UK 321/04, OSNP 2006/11-12/190; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2001 roku II UKN 244/00, OSNP 2002/20/496; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 roku II UK 204/09, Lex nr 590241). Przy czym nie jest to jedyna postać pozorowości umowy o pracę. Pozorność umowy o pracę ma miejsce nie tylko wówczas, gdy mimo jej zawarcia praca w ogóle nie jest świadczona, ale również wtedy, gdy jest faktycznie świadczona, lecz na innej podstawie niż umowa o pracę. W każdym przypadku decydujące znaczenie ma treść umowy i okoliczności faktyczne jej wykonywania.

Sąd podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 stycznia 2005 roku (II UK 141/04, OSNP 2005/15/235), w którym stwierdza się, iż stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art.58§1 k.c. w zw. z art.300 k.p.). Ocena taka nie odnosi się jednak do sytuacji, gdy podejmowane czynności w ramach zawartej umowy o pracę nie mają na celu rzeczywistej realizacji tej umowy, a jedynie uwiarygodnienie jej świadczenia – innymi słowy są czynnościami pozornymi, fikcyjnymi - pracownik udaje, że wykonuje jakieś czynności jedynie po to, aby stworzyć dowody jej świadczenia.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy zakwestionował ważność umowy o pracę zawartej między ubezpieczonym A. K. a płatnikiem składek (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł., stojąc na stanowisku, iż jej podpisanie oraz zgłoszenie ubezpieczonego do ubezpieczeń społecznych było czynnościami pozornymi dokonanymi jedynie w celu uzyskania przez ubezpieczonego świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

W ocenie Sądu, w świetle dokonanych ustaleń faktycznych, nie ma podstaw do uznania, że zawarta między A. K. a płatnikiem składek (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. umowa o pracę nie była realizowana.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jako podstawowe cechy stosunku pracy odróżniające go od innych stosunków prawnych wymienione zostały: dobrowolność, osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, powtarzający się, podporządkowanie, wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy, w miejscu i czasie wyznaczonym przez niego, na ryzyko pracodawcy oraz odpłatny charakter zatrudnienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 roku I PK 110/06 Lex nr 207175; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2009 roku, III PK 39/09, Lex nr 578140). W wyroku z dnia 25 listopada 2005 roku (I UK 68/05, Lex nr 177165) Sąd Najwyższy stwierdził, iż wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy (pracy podporządkowanej) jest cechą o charakterze konstrukcyjnym dla istnienia stosunku pracy. Z kolei w uzasadnieniu do wyroku z dnia 7 marca 2006 roku (I PK 146/05 (Lex nr 234370) Sąd Najwyższy przypomniał, iż cechami charakterystycznymi dla stosunku pracy – wskazywanymi w orzecznictwie – są także: obowiązek osobistego wykonywania pracy, zakaz wyręczania się osobami trzecimi, bezwzględne obowiązywanie zasady odpłatności, pracowniczy obowiązek starannego działania,

a nie osiągnięcia rezultatu oraz obciążenie pracodawcy ryzykiem prowadzenia działalności, wykonywanie pracy skooperowanej, zespołowej; ciągłość świadczenia pracy, występowanie pewnych cech charakterystycznych dla stosunku pracy jak na przykład wypłaty wynagrodzenia za godziny nadliczbowe. Sąd Najwyższy wskazał także, że o kwalifikacji stosunku prawnego jako stosunku pracy decyduje przede wszystkim sposób wykonywania zatrudnienia. Strony mogą więc złożyć wyraźne oświadczenia woli co do ukształtowania podstawy prawnej zatrudnienia. Jednak nawet bez wyraźnego wyrażenia woli przez strony (złożenia oświadczeń woli w tym zakresie) stosunek prawny może być kwalifikowany jako stosunek pracy, jeżeli strony wykonują go w sposób charakterystyczny dla tego stosunku prawnego.

W dniu 1 marca 2016 roku ubezpieczony zawarł z zainteresowaną spółką umowę o pracę na podstawie której został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem w kwocie 3.500 zł, na stanowisku doradcy do spraw obsługi klienta. Ubezpieczony uzyskał zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy, odbył szkolenie bhp – wstępne i stanowiskowe. Zainteresowana określiła szczegółowo obowiązki ubezpieczonego oraz określiła czas pracy i miejsce jej świadczenia.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż ubezpieczony wykonywał pracę na podstawie zawartej umowy o pracę.

Pracę wykonywał w miejscu i czasie oznaczony przez pracodawcę. Obecność w pracy potwierdzał podpisem na liście płac. Za wykonaną pracę otrzymał wynagrodzenie. Pracę wykonywał na rzecz pracodawcy i na jego ryzyko.

Powierzone ubezpieczonemu obowiązki związane z porządkowaniem dokumentów, układaniem faktur i wprowadzaniem ich do programu, przyjmowanie dokumentów od klientów nie wymagały od niej specjalistycznej wiedzy czy też umiejętności i z całą pewnością mogły być przez niego wykonywane w powierzonym zakresie. Co również istotne, ubezpieczony miał doświadczenie zawodowe, bowiem wykonywał pracę w (...) spółce akcyjnej na stanowiskach doradcy klienta, starszego specjalisty do spraw procesowania dokumentacji, specjalisty do spraw dokumentacji ubezpieczeniowej, prowadził również własną działalność gospodarczą związaną ze świadczeniem usług wspomagających księgowość.

Ubezpieczony wykonywał pracę wspólnie z I. B. (2), pomagał jej w wykonywaniu zadań. W pracy stosował się do poleceń prokurenta E. S..

Świadczenie przez ubezpieczonego pracy potwierdzili świadkowie P. C. (1) i J. K., którzy widzieli ubezpieczonego przy pracy w biurze zainteresowanej spółki, zostawiali mu dokumenty. Świadczenie ci byli w różnych godzinach i zawsze ubezpieczony był w pracy. Świadek P. C. (1) miał wiedzę, że ubezpieczony jest pracownikiem spółki.

W okresie zatrudnienia ubezpieczony korzystał z płatnego urlopu wypoczynkowego, wypisując stosowne wnioski o jego udzielenie.

Nie można zatem przyjąć, w świetle zebranych w sprawie dowodów, że umowa o pracę została zawarta dla pozorów. Z ustaleń Sądu wynika, że umowa była wykonywana.

Wprawdzie zainteresowany nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku terminowego zgłoszenia pracownika do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, to jednak z powodu tego uchybienia nie sposób podważyć ważności zawartej umowy o pracę w sytuacji jej rzeczywistego wykonywania przez ubezpieczonego.

Ubezpieczony wykonywał pracę do dnia 3 czerwca 2017 roku, bowiem od dnia 4 czerwca 2016 roku był niezdolny do pracy. Niezdolność do pracy była spowodowana wypadkiem – urazem skrętnym kolana prawego, nie można przyjąć, że była planowana. Okoliczność, iż ubezpieczony leczył się z powodu bólu kolana prawego już w 2015 roku nie oznacza, iż w 2016 roku zawarł pozorną umowę o pracę w celu uzyskania tytułu do ubezpieczenia na wypadek ewentualnego zabiegu. Z dokumentacji medycznej nie wynika, aby ubezpieczony przed zawarciem umowy o pracę miał wyznaczony termin zabiegu. Z dokumentacji tej wynika, iż w czerwcu 2015 roku ubezpieczony miał wyznaczony termin konsultacji

ortopedycznej. Podjęcie leczenia z powodu nawracającego bólu prawego kolana w 2015 roku (przed zawarciem umowy o pracę) nie ma żadnego znaczenia dla oceny ważności zawartej w dniu 1 marca 2016 roku i wykonywanej umowy o pracę.

Ubezpieczony nie był zgłoszony do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Niemniej jednak, nawet jeśli zawierając umowę o pracę, ubezpieczony chciał zapewnić sobie tytuł do ubezpieczenia chorobowego, to jego działanie nie świadczy o zamiarze obejścia prawa. Dążenie do uzyskania przez zawarcie umowy o pracę, ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym nie może być uznane za zmierzające do dokonania czynności sprzecznej z prawem, jeżeli umowa ta prowadzi do faktycznej realizacji zatrudnienia spełniającego cechy stosunku pracy, a zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala to stwierdzić.

Ubezpieczony wykonywał pracę na podstawie zawartej umowy o pracę. Następstwem zawartej umowy było powstanie stosunku ubezpieczeniowego, którego istnienie umożliwiło ubezpieczonemu w przypadku ziszczenia się ryzyka choroby skorzystać ze świadczeń z tego ubezpieczenia.

Prowadzenie działalności gospodarczej nie uniemożliwiło ubezpieczonemu wykonywania pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, bowiem przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą sam decyduje o swoim zaangażowaniu i w tym zakresie ma pełną swobodę.

W toku postępowania organ rentowy podnosił, iż zainteresowana spółka nie miała potrzeby zatrudnienia pracownika, gdyż w okresie nieobecności ubezpieczonego nie zatrudniła nikogo na zastępstwo, a powierzone ubezpieczonemu zadania wykonywali inni pracownicy. Okoliczności te mają świadczyć o pozorności zawartej z ubezpieczonym umowy. Organ rentowy dokonując takiej oceny wkracza w uprawnienia osoby prowadzącej działalność zarobkową, która ma pełną swobodę w organizacji pracy pracowników, może przekazać część zadań innym pracownikom bądź zwiększyć własne zaangażowanie, co niewątpliwie miało miejsce w niniejszej sprawie, bowiem część obowiązków ubezpieczonego przejęła prokurent i główny udziałowiec spółki (...). Spółka na koniec 2015 i 2016 roku osiągnęła niewielki zysk, co oznacza iż dysponowała środkami na zatrudnienie pracownika.

Na marginesie należy wskazać, iż w niniejszym postępowaniu Sąd, związany zakresem decyzji, nie dokonywał oceny wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne ubezpieczonego, która jest wyższa od podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pozostałych pracowników. Ewentualna ocena wysokości podstawy wymiaru składek przez organ rentowy może być przedmiotem kolejnej decyzji.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję ZUS i ustalił, że A. K. jako pracownik (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. podlega od dnia 1 marca 2016 roku obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98§1 k.p.c.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych jako przegrywający sprawę jest zobowiązany do zwrotu ubezpieczonemu poniesionych przez niego kosztów procesu w wysokości 180 zł. Koszty procesu stanowi wynagrodzenie pełnomocnika ubezpieczonego, którego wysokość została ustalona na podstawie §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz.1804).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS.

4.10.2017 r.